

Vasemmisto- liitto

Puoluekentällä liikutaan yleensä suunnan ja värin mukaan. Selkeimmillään jako on silloin, kun oikeisto on sininen ja vasemmisto punainen. Ongelmia alkaa syntyä heti, jos joku haluaa olla punaisempi kuin punainen ja enemmän vasemmalla kuin vasemmisto. Kun reunalta ollaan luiskahtamassa tyhjyyteen, ollaan Vasemmistoliiton ytimessä.

Vasemmistoliiton synty on pienoiskuva koko politiikan perimmäisestä ideologiasta. Suomen Kansan Demokraattisen Liiton raunioilta puolueeseen kerääntyivät kaikki ne tahot, jotka eivät löytäneet tarpeeksi hyviä edustustehtäviä muissa puolueissa.

Koko puolue koostuu ei-miehistä, ihmisistä jotka haluavat olla asioista aina eri mieltä, olipa asia mikä tahansa. Vasemmistonuorten tunnuksessa kaksi yrmeää lasta seisoo kädet puuhkassa selät vastakkain. Siinä mielestäni kiteytyy Vasemmistoliiton historia, nykyhetki ja tulevaisuus. Mikään ei ole ollut eikä koskaan voi ollakaan hyvin. Mutta jos Vasemmistoliitto voisi yhdistyä demareihin niin, että Vasemmistoliiton johto miehittäisi demareiden johdon, yhdistyminen tapahtuisi varmasti silmänräpäyksessä.

Vasemmistoliitto on siis vasemmalla demareista mutta oikealla kommunisteista. Se on punainen mutta myös vihreä. Tavallisen kansan silmissä se on puun ja kuoren välissä, jäinen tuli tai kuiva vesi. Se on jotakin enemmän kuin joku muu mutta kuitenkin vähemmän. Lyhyesti, mitä hittoa?

Kuten muutkin pienpuolueet, Vasemmistoliitto etsii epätoivoisesti elintilaa monelta eri suunnalta. Kun punapuolue julistaa vihreitä arvoja, alkaa äänestäjä olla jo aika lailla hukassa. Mutta se ei tietenkään ole mikään ihme, kun puoleen johtoporraskin on usein ihan yhtä eksyksissä.

Edellinen puheenjohtaja harkitsi vaikeina aikoina liittymistä demareihin mutta päättikin lopulta siirtyä ajamaan köyhälistön asiaa Lääketeollisuus ry:n toimitusjohtajana. Tämä tietysti todistaa sen kehäteorian, että kun ollaan riittävästi vasemmalla, päädytään lopulta oikealle.

Vasemmistoliiton historia osoittaa, että Suomessa puoluedemokratia toimii paremmin kuin hyvin. Kun demokratiassa enemmistö päättää jotakin, vähemmistön on tyydyttävä päätökseen.

Puoluedemokratiassa se tarkoittaa sitä, että vähemmistön on perustettava oma puolue jotta se voi jälleen tuntea itsensä enemmistöksi.

Juha-Pekka Koskinen
kirjailija, vaaliveteraani

Politiikan paradokseja:

11.10. Vihreät

15.10 Kristillisdemokraatit

Vasemmistonuorten tunnuksessa kaksi yrmeää lasta seisoo kädet puuhkassa selät vastakkain. Siinä kiteytyy Vasemmistoliiton historia, nykyhetki ja tulevaisuus.